

Berisping

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 13 maart 2008, ingekomen bij de commissie op gelijke datum, is namens appelland beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 31 januari 2008, waarbij aan appelland op grond van artikel H-43 van de CAO BVE de maatregel van schriftelijke berisping is opgelegd.

Verweerster heeft op 18 april 2008 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie op 27 mei

2008. Verschenen is appelland, bijgestaan door zijn raadsman mr....., advocaat te Amsterdam.

Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door drs., juridisch medewerker bij de en, teammanager bij

2. Feiten

2.1. Appelland is van 1 augustus 2007 tot 1 februari 2008 voor bepaalde tijd in dienst geweest bij het onder bestuur van verweerster staande Regionaal Opleidingen Centrum te als leraar B met een werktijdfactor van 1.0000.

Nadat op 18 december 2007 met appelland een gesprek was gevoerd over de wijze waarop hij een drietal examentoetsen had nagekeken, is hem bij brief van 21 december 2008 het voornemen medegedeeld hem wegens plichtsverzuim de disciplinaire maatregel van berisping op te leggen. Dit plichtsverzuim is in deze brief omschreven als het niet (althans niet conform het formele toetsprotocol, althans niet zichtbaar) corrigeren van drie verschillende examentoetsen, alsmede het inleveren van deze toetsen bij het examenbureau als zouden deze zijn nagekeken, alsmede het vaststellen van examenresultaten van deelnemers op deze basis.

Nadat appelland tegen dit voornemen schriftelijk verweer had gevoerd, heeft verweerster hem bij besluit van 31 januari 2008 de maatregel van schriftelijke berisping opgelegd.

2.1. Appelland heeft in beroep aangevoerd dat hij de toets voor het vak salarisadministratie door omstandigheden gedwongen kort voor het afnemen van de toets met de leerlingen had geoefend en hen uitvoerig had geïnstrueerd, als gevolg waarvan alle leerlingen de toets nagenoeg foutloos hadden gemaakt, op grond waarvan hij alle leerlingen een zeven heeft gegeven. Een tweede toets, een inhaaltoets van twee leerlingen, heeft appelland naar zijn zeggen wel nagekeken, maar alleen aandacht geschonken aan gemaakte fouten. Van een derde toets is appelland niets bekend.

2.2. Verweerster heeft de stellingen van appelland gemotiveerd weersproken en met bijvoeging van de betreffende door de leerlingen gemaakte toetsen uiteengezet in welk opzicht appelland bij het nakijken van de toetsen en het vaststellen van het resultaat daarvan in gebreke is gebleven. Voorts heeft verweerster uitvoerig uiteengezet welke belangen ermee gemoeid zijn dat de regels volgens welke de examentoetsen moeten worden afgelegd en beoordeeld strikt in acht genomen worden.

3. Motivering

3.1. De commissie acht het aannemelijk dat aan appelland bij het gesprek op 18 december 2007 duidelijk is gemaakt dat er gebreken waren geconstateerd met betrekking tot zijn handelen bij drie toetsen. Die drie toetsen waren bij dat gesprek ook aanwezig. Toen appelland de voornemenbrief van 21 december 2007 ontving wist hij derhalve om welke drie toetsen het ging.

De commissie heeft ook overigens vastgesteld dat verweerster bij het nemen van het besluit de in de CAO BVE voorgeschreven procedure correct heeft gevolgd.

3.2. Onder plichtsverzuim wordt in artikel H-44 van de CAO BVE verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van voor hem geldende verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

3.3. De commissie is van oordeel dat appelland zich bij zijn handelen met betrekking tot de desbetreffende toetsen aan plichtsverzuim in deze zin schuldig heeft gemaakt. Appelland heeft ook niet weerlegd dat hij niet conform de regels heeft gehandeld, doch heeft er de nadruk op gelegd dat er eigenlijk geen gedetailleerde normen zijn en dat er met betrekking tot de geldende

regels een groot verschil is tussen de formeel geldende regels en de praktijk. De commissie kan appellant hierin niet volgen.

Bij de toets salarisadministratie heeft appellant aan alle leerlingen een collectief cijfer gegeven ongeacht hoe de leerlingen de toets feitelijk hadden gemaakt. Tweede correctie door een collega leverde evenwel cijfers op variërend van 6.4 tot 9.2. Voor zover appellant zich ter verklaring van zijn handelwijze heeft beroepen op bijzondere omstandigheden waaronder de leerlingen op de toets moesten worden voorbereid, is de commissie van oordeel dat appellant die problemen met zijn leidinggevende of de examencommissie had dienen te bespreken in plaats van eigenmachtig een, slechts in zijn ogen verantwoorde, oplossing te kiezen.

Hetzelfde kan worden gezegd van het handelen van appellant met betrekking tot de toets Goederenstroombesturing. Appellant had gelet op de door veel leerlingen gegeven antwoorden bij het nakijken van deze toets zeker moeten constateren dat de leerlingen de beschikking moeten hebben gehad over de antwoorden zoals aangegeven in het bij de toets behorende antwoordenmodel. Ongeacht op welke wijze de leerlingen daarover de beschikking hebben gekregen, appellant had hiervan zeker melding dienen te maken.

3.4. De commissie is derhalve tot de conclusie gekomen dat verweerster op goede gronden heeft vastgesteld dat appellant bij de betreffende toetsen niet heeft gehandeld op een wijze, waarop hij bij een goede uitoefening van zijn functie behoorde te handelen en zich derhalve aan plichtsverzuim heeft schuldig gemaakt. Verweerster mocht dus een disciplinaire maatregel treffen.

3.5. De maatregel van schriftelijke berisping is de lichtste maatregel die door de werkgever in geval van plichtsverzuim kan worden getroffen. De commissie is van oordeel dat deze maatregel naar aanleiding van het geconstateerde plichtsverzuim beslist niet onevenredig zwaar kan worden genoemd.

3.6. Op vorenstaande gronden zal de commissie het beroep ongegrond verklaren.

4. Beslissing

De Commissie van Beroep,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 27 mei 2008 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr.dr. B.J. van der Net, mr. L.P. Bosma, mr. H.P.H. van Griensven en G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.